

סוד הפה הטהור ואבני הכד

ספורו המופלא של
רבי יהושע בן לוי

האור של העיר לוד

לפני כאלפים שנה, העיר לוד הייתה מלאה ברעש והמון אנשים.
אך המקור לכל האור והברכה בעיר, היה בית המדרש!
שם ישב צדיק ענק אוהב ה' – רבי יהושע בן לוי.

הַתְּרוּפָה שֶׁל הַתּוֹרָה

כְּשֶׁכּוֹאֵב לָנוּ, יֵשׁ יְלָדִים שָׂרוּצִים רַק לִישׁוֹן. אֶךְ רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ לָמַד סֵד זֶה:
חָשׁ בְּרָאשׁוֹ – יַעֲסֹק בַּתּוֹרָה!
דְּבַרֵּי הַתּוֹרָה הֵם הַתְּרוּפָה הַכִּי מְתוֹקָה וְחִזְקָה בְּעוֹלָם, כִּי הֵם מְחַבְּרִים אוֹתָנוּ לַה'!

הַכֹּחַ שֶׁל מֶלֶךְ טוֹבָה

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַקָּפִיד מְאֹד עַל דְּבוּר נָקִי.
הוּא אָמַר: "לְעוֹלָם אֵל יוֹצִיא אָדָם דָּבָר מְגִנָּה מִפִּיו!"
מִיּוֹם שְׁנוּלָד, לֹא יֵצֵא מִפִּיו שׁוֹם מֶלֶךְ רָעָה אוֹ מְכֻעָרֶת.
רַק דְּבָרֵי קִדְשָׁהּ, תּוֹרָה וּתְפִלָּה.

הַבְּרִיָּתָה מֵהַמְּרֻחֵץ

יום אֶחָד, הָלַךְ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לְרֻחֵץ בְּמַיִם חֲמִים לְכָבוֹד לְמוֹד הַתּוֹרָה.
הַמַּיִם הָיוּ כָּל כָּךְ נְעִימִים... אָבֵל פְּתָאוֹם הוּא קִפֵּץ!
"אֹי וְאֲבוֹי! הַזְמַן! מָה הַשָּׁעָה עֹכָשׁוֹ?" הוּא זָעַק, וּמֵהָר לְהִתְלַבֵּשׁ.

לֹאן רַבֵּנוּ מִמֶּהָר?
הָאֲנָשִׁים בַּשּׁוּק הִבִּיטוּ בּוֹ
בְּפִלְיָאָה.
הַמִּים הָיוּ מִמָּשׁ נְעִימִים,
מִדּוּעַ צָרִיךְ לָרוּץ?
אַבֵּל לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הִיָּתָה
פְּגִישָׁה חֲשׂוּבָה יוֹתֵר מִכָּל
דִּבָּר בָּעוֹלָם!

מַעֲמַד הַר סִינַי שֶׁל הַנֶּכֶד

הוא מהר לבית המדרש כדי ללמוד תורה עם נכדו!
כששואלו אותו למה עזב הכל, הוא ענה סוד נפלא:
"מי שמלמד את נכדו תורה – נחשב לו כאילו קבל באותו הרגע את התורה מהר סיני!"

הַחֲלוֹם עַל אַבְנֵי הַכֹּדֶד

בְּזָכוֹת צְדָקָתוֹ, זָכָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
לְלַמֵּד תּוֹרָה עִם אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
שִׁירָד מֵהַשָּׁמַיִם.

יוֹם אֶחָד נֶאֱנַח רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: "מָתִי
נִזְכָּה לִרְאוֹת אֶת יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה?"

הוּא בִקֵּשׁ מֵאֱלֹהֵי לִרְאוֹת אֶת
"אַבְנֵי הַכֹּדֶד" – הָאַבְנִים הַמְּאִירוֹת
שֶׁמֶהוּ יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

סַעֲרָה בַּלֵּב יָם!

בְּדִיוֹק בָּאוֹתוֹ זָמַן, הִרְחַק מִשָּׁם, נִקְלָעָה סַפִּינָה לְסַעֲרָה אֲיָמָה!
נַעַר יְהוּדִי יָשָׁב עַל הַסִּיפּוֹן, בָּכָה וְהִתְפַּלֵּל לַה' בְּכָל כַּחוֹ שֶׁיִּצִּיל אוֹתָם.
פֶּתְאוּם, מוֹל עֵינָיו, הָאִיר אוֹר גָּדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם.

An illustration of a young boy with brown hair and a kippah, looking up in awe at a bright, glowing figure on the deck of a ship. The figure is wearing a long, flowing robe and is holding out a dark, fringed garment. The scene is set on a wooden ship deck with ropes and rigging visible. The background shows a dark, stormy sea with rain falling. The overall atmosphere is dramatic and spiritual.

השליחות הסודית של אליהו

אליהו הנביא התגלה ואמר
לנער: "הספינה תנצל, אם
תעשה שליחות של מצוה!"
קח את הבד הזה. בתוכו יש
אבן זהורית מירושלים.
הבא אותה לרבי יהושע בן לוי!
אבל הזהר – פתח אותה רק
במערה חשוכה!

הַנַּעַר מַגִּיעַ לְלוֹד

הַסְפִּינָה נִצְלָה בָּנֶס, וְהַנַּעַר מֵהָר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת לַה'.
הוּא הִגִּיעַ יְשִׁירוֹת לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וְאָמַר בְּהִתְרַגְּשׁוּת:
רַבִּי! אֵלֵיהוּ הַנָּבִיא שָׁלַח אוֹתִי אֵלֶיךָ עִם מַתָּנָה מִשָּׁמַיִם!

A man and a young boy are in a dark, rocky cave. The man is on the left, leaning forward, and the boy is on the right, standing upright. They are both looking at a small, glowing object that the man is holding. A bright beam of light emanates from the object, illuminating the cave walls and the figures. The scene is dramatic and mysterious.

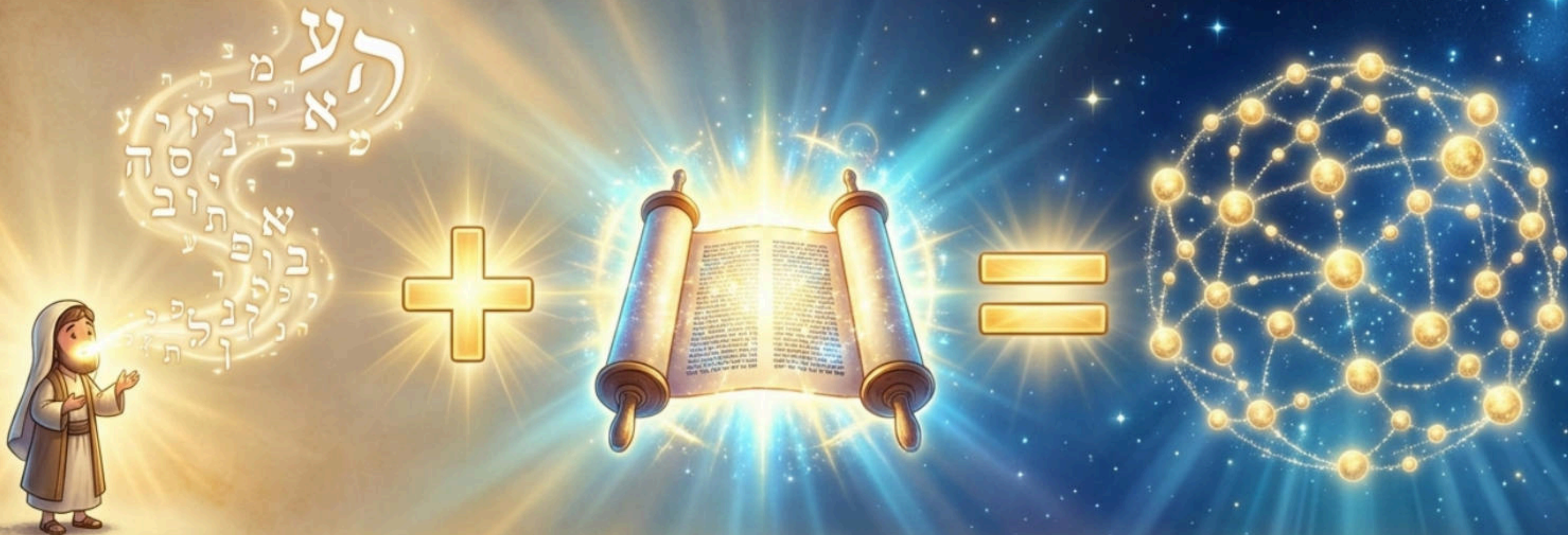
"מוכנים לרגע הגדול?"

רבי יהושע יצא עם הנער מחוץ לעיר,
לתוך מערת אבנים קרה וחשוכה מאד.
החשך היה סמיך ושקט.
"מוכן כבוד הרב?" שאל הנער ברעדה,
והתחיל לפתח את הבד השחר...

"אור תורה וגן עדן!"

"אי אפשר כלל לדמין את היפי שקרה שם!"
"מתוך מערת החשך, בקע אור צהב ותכלת – זהו אורו של גן עדן! אור אבן הפדכד!"
"האור האיר את כל העיר לוד כמו באמצע היום."
"רבי יהושע בכה מרב שמחה והודה לה."

ש"י עולמות של אור

בזכות מאמריו הקדושים של רבי יהושע, חכמינו סימו את המשנה כלה במשפט שלו:
 "עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק, שלש מאות ועשרה (ש"י) עולמות!"
 הפה הטהור ואהבת התורה – הם אלו שבוראים את העולמות המאירים שלנו!

הָאָבִן הַמְּאִירָה שְׁלִי וְשִׁלְךָ!

גַּם לָנוּ יֵשׁ כֹּחַ לְהָאִיר אֶת הָעוֹלָם!
כְּשֶׁאֲנוּ קָמִים לְלַמֵּד גַּם כְּשֶׁעֵיפִים,
וְכוֹבְשִׁים אֶת הַכֶּעַס כְּדֵי לְדַבֵּר
לְדַבֵּר רַק מְלִים נְקִיּוֹת וְטוֹבוֹת –
אֲנוּ מִיִּצְרִים 'אֲבָנֵי כֹדֶךְ' מִשְׁלָנוּ!

בּוֹאוּ נִשְׁמֹר עַל הַפֶּה שְׁלָנוּ טָהוֹר,
וְנִמְלֵא אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹר שֶׁל קִדְשָׁה!